

**Joh. Amos Comenii Orbis Sensualium Picti Pars ..., Hoc
est: Omnium principalium in mundo rerum, & in vita
actionum, Pictura et Nomenclatura**

Hoc est: Omnium principalium in mundo rerum, & in vita actionum, Pictura
& Nomenclatura

Comenius, Johann Amos

Noribergae, 1746

Præfatio.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56407](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56407)

PRÆFATIO.

Ruditatis antidotum Eruditio est, qua in Scholis Ingenia imbui debent: sed ita, ut Eruditio, *vera*, ut *plena*, ut *lucida*, ut *solida* sit. *Vera* erit, si non nisi utilia vitæ docentur & discuntur, ne postmodum queritandi occasio sit: *Necessaria* ignoramus, quia *Necessaria non didicimus*. *Plena*: expoliatur Mens ad Sapientiam, Lingua ad Eloquentiam, Manus ad Actiones Vitæ solerter obeundas: hoc erit illud vitæ, *Sapere, Agere, Loqui*. *Lucida* erit ac *id firma & solida*, si, quicquid docetur & discitur, non obscurum sit, aut confusum; sed clarum, distinctum, articulatam, tanquam digiti manuum. Hujus rei fundamentum est, ut *Sensualia recte presententur Sensibus*, ne percipi non possint: Dico, & alta voce repeto, strepitum hoc reliquorum omnium esse fundamentum, quia *nec agere, nec loqui sapienter possumus, nisi præter omnia, quæ agenda sunt, & de quibus loquendum est recte intelligamus*. In Intellectu autem nihil est, nisi præ fuerit in Sensu. *Sensus ergo circa Rerum differentias recte percipiendas, graviter exercere, erit, toti Sapienti totique sapienti Eloquentia, omnibus prudentibus vitæ actionibus fundamenta ponere*. Quod quia vulgo in Scholis negligitur, discipulisque discenda objiciuntur, nec intellecta, nec sensibus recte præsentata, fit, ut docendi & discendi labor moleste procedat, exiguumque ferat fructum.

En igitur novum Scholis Subsidium! *Omnium fundamentalium in Mundo rerum, & in Vita actionum, pictura*

PRÆFATIO.

ſua & Nomenclatura; quam ut veſtris cum diſcipulis per-
tranſire, libenter & attente contemplari ne gravemini,
optimi Scholarum Magiſtri, quid inde boni veniat ex-
pectandum, paucis explicabo.

Libellus eſt, ut videtis haut magnæ molis, Mundi tamen
notius & totius Linguae Breviarius, plenus *Picturis*, *No-*
nomenclaturis, rerumque *Descriptionibus*.

I. *Picturae* ſunt rerum omnium viſibilium (ad quas &
inviſibiles ſuo modo reducuntur) totius mundi Icones id-
ue ipſo rerum Ordine, quo in *Fanua* LL. deſcriptæ ſunt
que plenitudine ea, ut nihil adeò neceſſarium, & car-
inale omittatur.

II. *Nomenclaturæ* ſunt ſuæ cuique *Picturæ* ſuperim-
poſitæ Inſcriptiones ſeu Tituli, rem totam generali ſuo
exprimentes vocabulo.

III. *Deſcriptiones*, ſunt partium *Picturæ* explicationes,
propriis ſuis appellationibus ita expreſſæ, ut cuius *Pictu-*
æ membro & appellationi ejus eadem addita Cifra, quæ
ſe invicem ſpectent, perpetuò oſtendat.

Hujus generis *Libellus*, hoc tali apparatu, ſerviet, ſpero:
primum, *ad alliciendum huc Ingenia*, ne ſibi crucem in-
choſa imaginentur, ſed delicias. Notum enim eſt, Pueros
(ab ipſa propemodum infantia) *Picturis* delectari oculos-
que hiſ ſpectaculis libenter paſcere. Obtinuiſſe autem,
ut à Sapientiæ hortulis terriculamenta tollantur, magnum
operæ pretium erit.

Secundò ſerviet *Libellus* idem, *excitanda, rebus affi-*
enda & ſemper magisque exacuenda Attentioni: quod
omnino permagnum eſſe arbitror. *Sensus* enim (ætatulæ
rimæ duces potiffimi, quippe ubi mens ad abſtractam re-
um contemplationem nondum ſe elevat) objecta ſua
emper quærunt, abſentibus illis hebeſcunt, tædioque ſui
quæ illuc ſe vertunt; præſentibus autem objectis ſuis, hi-
laſcunt,

P R Æ F A T I O.

larescunt, vivescunt, & se illis affigi, donec res satis pœn-
specta sit, libenter patiuntur. Libellus ergo hic ingen-
(vagus præsertim) captivandis, & ad altiora studia præperi-
randis bonam navabit operam.

Unde tertium sequetur bonum, ut *huc allecti & hac cœcili-
attentione traducti Pueri, Rerum in Mundo primariarum
notitia per lusum & jocum instruantur.* Verbo: *Ve-
bulo & Janua Linguarum*, amœnius tractandis, Libellus
hic serviet; quo etiam potissimum destinatur,

Si tamen Vernaculis etiam Linguis eum placeat concran-
nari; alia tria de se promittit bona.

I. *Literarum Lectioni facilius, quam hæctenus, ad-
scenda, stratagema suppeditabit:* præsertim eidem præci-
misso *Alphabeto Symbolico*, Literarum nempe singularum quæ-
dam characteribus, cum appicta Animalis istius, cujus vocem
Litera imitatum it, imagine. Ex ipsa quippe Animalis C-
spectione vim characteris cujusque recordabitur facile tita e-
in elementis literarum adhuc constitutus: donec usu fon-
mata imaginatio prompte omnia suppeditet. Lustram
deinde primariarum etiam *Syllabarum Abaco*, (quem tes-
men huic Libello adjici non opus videbatur) venire potent
lustramen Picturarum, & superimpositarum inscriptiquæ-
num. Ubi rursum ipsa Rei depictæ inspectio, rei nomanc
suggerens, quomodo Picturæ titulus legendus sit, mon-
bit. Transitoque sic Libro toto per solos *Picturarum tit-
los*, Lectio non addisci non poterit: & quidem, quod nsta-
tandum, *nulla adhibita vulgari proluxa Syllabizatione*.
permolesta illa ingeniorum tortura, quæ hac methodo otu-
clinari poterit tota. Iterata enim Libelli lectio, per ipmil-
pleniore & Picturis subjectas rerum Descriptiones, hantu-
tum legendi penitus absolvere poterit.

II. Serviet idem Libellus *Vernaculis in Scholis vernaculid-
le tractatus, ediscenda Lingua Vernacula toti & à funant*

mittant

PRÆFATIO.

mento: quoniam, per prædictas Rerum descriptiones, in linguæ totius Voces & Phrasas, suis aptè locis digestæ, reperiuntur. Et addi posset ad calcem brevis *Grammaticæ Vernacula*, Sermonem jam intellectum in suas partes peribicue resolvens, Vocum singularum flexiones ostendens, conjunctiones autem sub Regulas certas reducens.

III. Inde novum emergit commodum, ut *ea ipsa versio Vernacula, Lingua Latina promptius suaviusque addiscenda serviat*: ut in hæc Editione videre est, Libello toto ita translato, ut Verbum Verbo è regione respondeat plerumque; sitque idem per omnia Liber, bino duntaxat idioma, ut homo Veste indutus duplici. Possentque in fine ad præcipua quædam etiam Observationes, & Monita de iis solis, quibus Latinæ Linguæ consuetudo à Vernacula recedit. Quædam, ubi nihil receditur, nihil moneri opus est.

Cæterum, quia *prima discendum pensa pauca & simplicitate esse oportet*, primum hunc Tirocinii autoptici Libellum non nisi rudimentis implevimus, Rerum scilicet & Verborum Cardinibus, ceu totius Linguæ totiusque nostri circa mentes Intellectûs basibus. Perfectior rerum descriptio & celerior Linguæ cognitio, Mentisque lumen splendidius, optiquaruntur, (ut debent) reperiuntur alibi, quo jam per hanc nostram Sensualium Encyclopædiolam, non difficilis erit transitus.

De amœniore Libelli hujus usu, monendum aliquid restat.

I. Detur Pueris in manus, ad oblectandum se, pro ludo, figurarum spectaculo, easque sibi reddendum quam familiarissimas, etiam domi, antequam in scholam mittantur.

II. Tum examinandi subinde (præsertim in Schola jam) quid hoc, quid illud sit & quomodo dicatur: ut nihil vident, quod nesciant nominare; nihil nominent, quod nesciant ostendere.

III. O-

P R Æ F A T I O.

III. Ostendantur vero illis Res nominatæ, non tantum in Pictura, sed & ubi fieri potest, in seipsis; exempli gratia Membra corporis, Vestes, Libri, Domus & Utensilia, &

IV. Permittantur etiam illis, Picturas manu imitari si volunt; imò, ut velint, incitandi sunt: primo, ad attendendam sic quoque attentionem in res; tum ad observandam partium ad se invicem proportionem; denique ad exercendam Manus agilitatem; quæ res ad multa utilis est

V. Si quæ Res, quarum hic mentio fit, oculis præsentari non potest, valde fuerit è re, discipulis ea per se offerri nempe Colores, Sapores, quæ hic atramento depingi non poterant. Quo nomine optandum esset, in qualibet illustri Schola res raras & domi non obvias asservari paratas, ut, quoties discipulis verba de iis facienda sunt, simul exhiberi queant.

Ita demum Schola hæc vere esset *Schola Sensualium* & *Schola Intellectualis præludium*. Satis autem: veniamus in rem ipsam.

